

breme pastirskih dolžnosti, ki jih morajo vaši škofje nositi, ter njih že tako težko službo še delali težavnišo? „Prizadevajte si toraj skrbno,“ tako opominjamo mi duhovnike in ljudstva za apostolom, „prizadevajte si, da ohranite edinost duha v zvezi miru“. (Eph. 4, 3.)

V tem, ko pričbimo le ta resni opominj najvišjih dušnih pastirjev Avstrije, pač lahko izpovemo, da se mi držimo sem od kraja in vseskozi take in toraj krščanske narodnosti; obžalujemo pa in odbijamo tako narodnost, ki ji po pravici velja graja zbranih škofov naših. Izlasti še storimo to in je tudi naša sv. dolžnost tam, kjer se obrača ona zoper nas, zoper naše pohlevno slovensko ljudstvo. (?)

Gospodarske stvari.

Listne uši.

Ako se na katerem sicer dobro rejenem in dobro streženem drevesu zavihano listje zapazi in da na tako drevo ven in ven mravlje gori in doli lazijo, potlej se ne bodedo čudili, če kdo, ki cele stvari ne pozna in ne ve, misli, da so mravlje hiranju drevesa krive. Vendar je pa ta misel popolnoma kriva. Hiranju drevesa so krive listne uši (Aphis mali). Te listne uši so dorasle svetlo zelene, jajčaste podobe in trebušnate, se neizrečeno hitro izrejšajo, ker vsaka listna uš žive mladiče poroja in ti mladiči po 6—7 dnevih zopet vsak po 30—40 mladičev izleže tako, da v jednom poletju 15—20 zarodov nastane.

Listne uši sedé na najmlajših in najnужnejših vejicah v grozdičastih keplicah vskup. One se s sesavnimi rilčki v celično tkanino mladih listov in vejic zarijejo in jim soke posrkavajo. Na stekleničasti zadnjici ste dve asasti cevici, iz katerih kristalno svetlo, sladko tekočino, tako imenovano listnoušno strd izpuščavajo, ki je mravljam prava slaščica. Tipaje in glade uši po hrbtu mravlje izpuščanje te strdi pospešujejo in zarad tega je že slavni Linné uši imenoval mlečne krave mravelj. Te prenašajo listne uši iz suhih vejic na črste mlade vejice in tako ušjo kugo raznašajo. Kdor si hoče svoje drevje, tega res uničujočega mrčesja obvarovati, ta naj jih s tobakovo tekočino ali z močno žajfnično škropi in uši pokonča. Mravlje potem same po sebi izostanejo in drevo, če je še čas, bode zopet okrevalo.

Kakošen upliv ima krma na dobroto svinjskega mesa.

Na Angleškem so po mnogih krajih skušnje narejali, kakošen upliv ima krma na dobroto svinjskega mesa. In tu so našli sledeče podatke, ki so vredni, da jih tudi naši živinorejci izvedó.

Svinje Jorkširskega plemena, ki so bile od začetka pitovne dobe noter do klanja najbolj z mlekom, sirutko in sirarskimi odpadki krmljene, dajale so najokusnejše meso, ki je bilo zelo nježnega lakna in so prišle primeroma v kratkem pitovnem času do največje klavne teže. Brž za njimi so prišle svinje istega plemena, ki so bile z ječmenom pitane, dajale so tudi okusno nježnolaknasto meso. Tudi svinje, ktere so bile z ovsom in grahom v enakih merah pitane, dale so dobro meso, lakno je bilo za troho močnejše, špeh dober in trd, in v primeri k teži boljšega mesa in špeha le malo odpadkov. One svinje, ki so bile izključljivo s turšico pitane, dajale so mehko mišično meso in ravno tako tolščo, vendar pa so dosegle posebno veliko klavno težo. Izključljivo s krompirjem pitane svinje dale so gobovito, lahko, neokusno meso, ki se je pri kuhanju zelo ukrčilo. Posebno z rudečo deteljo pitane svinje dale so posebno žolto, neokusno meso. Močno s prgo in lanenim semenom poleg dróbljenega ječmena pitane svinje, naredile so rahlo, mastno meso z nekim močnim zelo neprijetnim okusom.

Le po njih!

Cele trume metuljev kapusnikov se poganja sedaj od rastline do rastline in zalega svoja rumenkasta jajčica po zelju in kapusu. Toraj le po njih, dokler ne bode prepozno. Lovite metulje posebno zjutraj, dokler še vsi otrpneni po cvetlicah sedé in potem iščite jajčica, ki po kapusnih in zeljnih peresih prilepljena tiče in pomučkajte jih! J. M.

Kako se da prav rano zelje prirediti.

Ravnanje, kako prav rano zelje prirediti, je priprosto in po skušnjah potrjeno. Seme se poseje meseca avgusta in sajenice meseca sept. na močno pognojeno zemljo v brazdo, ki peljejo od jutra proti večeru, posade. Ako nastopi ostra breznežna zima, se brazde z listjem, slamno itd. pokrijejo, ki se v začetku spomladi zopet odstrani. Sajenice hitro rastejo in že v drugi polovici meseca maja se morejo zeljne glavatice porezovati. Tako uči neki C. Ilsemann v „Deutsche Gärtner Zeitung“.

Kako tujo živino jedno na drugo navaditi.

Kedar si kako govejo glavo k svoji čredi prikupiš, se navadno zgodi, da se živali začno med seboj bosti. Da se to pa ne zgodi, pomaži živinčeta na glavi in vratu z žganjem in ne bodo se več bodla med seboj.

Izmivanje pučelov.

Plesnjive pučele z vrelo vodo izmivati in izplakovati, če se ni poprej plesnoba s ščetijo iz njih izribala, pré ni dobro. Če se namreč plesnoba z vrelo vodo polije, napravijo se namreč razne dišavine, ki se v les vsedejo in po-

tem vinu svoj duh podelé. Toraj je treba plesne pučeli odpreti, s ščetijo dobro izribati in potem se le po odpravljani plesnobi z vrelo vodo izmivati. Zveplena kislina (125 gramov na 1 hektoliter vode) je najboljša.

Sejmovi. 10. avgusta: pri sv. Lovrencu na polju, v Radgoni, Lučanah in Podčetrtku; 18. avg. pri sv. Lovrencu v puščavi, v Veržeju; 14. avg. na Ptujski gori.

Dopisi.

Iz Maribora. (Občni zbor kat. tisk. društva.) Odbor kat. tiskovnega društva je bil vse ude povabil k izvanrednemu občnemu zboru, ki se je obhajal dne 30. julija v sobani slov. čitalnice v Mariboru. Lepo število domačih in zunanjih udov duhovnega in posvetnega stanu se je zbralo k temu zboru, katerega je č. g. predsednik dr. Križanič točno ob 10. uri predpoldnem otvoril srčno pozdravivši brane ude in naznanivši jim namen temu zborovanju. Zavaljo različnih nepovoljnih razmer je namreč tiskovno društvo prosilo za dovoljenje, da bi si smelo lastno tiskarno ustanoviti, in visoko ministerstvo mu je to dovoljenje ali koncesijo podelilo. Č. g. predsednik je potem obširno razlagal vzroke, ki nas silijo lastno tiskarno ustanoviti in potem pokazal več načinov, po katerih bi se to dalo doseči. Naposled predloži v imenu odborovemu občnemu zboru ti-le vprašanje: „Slavni občni zbor naj se izjavi 1. ali si naj kat. tiskovno društvo lastno tiskarno ustanovi ali ne? in 2. če, po kakšnem načinu se naj to zgodi?“ Prvemu vprašanju je občni zbor soglasno pritrđil ter priznal nujno potrebo, da si društvo lastno tiskarno ustanovi. O drugem vprašanju pa se je vnela precej obširna debata, katere so se vdeležili gg. dr. Radaj, dr. Mlakar, dr. Dominkuš, kanonik Kosar, prof. Skuhala, in predsednik dr. Križanič. Konec vsestranskega in natančnega presojevanja in pogovarjanja je bil ta, da naj občni zbor zavoljo posebnih ovir in težav, ki se imajo premagati, preden se društvena tiskarna ustanovi, izvoli poseben odsek petero udov, ki bode pretresoval in potrebno pripravil, da se glavni oviri in največi težavi premagate, namreč da se za bodočo tiskarno pridobi potrebni denar in zvedeno vodstvo. Ta odsek ima ob svojem času novemu odboru kat. tiskovnega društva o svojem delovanju poročati in primerne nasvete staviti. — Ko se je bil ta odsek in novi odbor izvolil, — imena so bila že v zadnji številki našega lista priobčena — sklenil je č. g. predsednik občni zbor srčno se zahvalivši vsem, zlasti pa tistim, ki so bili od daleč prišli, ter se tega za društvo važnega posvetovanja vdeležili.

Iz Konjic. (Volitve srenjske.) (Konec.) Ves predpoldan in še dolgo popoldne imeli smo večino, le proti večeru, ko so rokodelci in kočarji na vrsto prišli, oddahnili so si nemškutarji. Jasno se je kazalo, da so boljši, imovitejši kmetje večinoma že narodni, da jih judežev groš, vino in kruh, smodka in žganje, obljava in grožnja ne omami, ne straši in plaši, ne mika in vabi, dočim se nemškutarstvo le na lačenbergerje in enako šaro opira. Če tudi je bilo vse polno nerednosti in krivic, nismo uložili ugovora proti volitvi, kajti gabi se človeku enomerna borba z ljudmi, kakoršnji so Konjiški nemčurji. Tudi nas je to, da gospod komisar očitno sumljiva pooblastila dopušča — čudno dirnilo. — Teško nam je, da v tej zadevi ne spregovorimo več! Po končani volitvi bil je Konjiški trg poln norečih — pa tudi sivolasih dedov. Izobražen človek se tudi v sreči mirno in pošteno vede, le neomikanci divjajo. Sram nas je navesti, kaj je zmagonosna nemčurska vojska v noči uganjala, kako je do ranega jutra razsajala, toda omike in olike v Konjicah že dolgo zastoj iščeš, surovost gospoduje. Pa tudi to se mora zboljšati, šiba božja že prav občutljivo kaznuje ohole bahače in gotovo jih skoraj popikne. S.

Od Dravinje. (Posojilnica Makolska) šteje koncem pretečenega polletja 161 deležnikov in je imela v tem tečaju dohodkov 16551.84 fl., izdatkov pa 15035.44 fl. Hranilnih vlog sprejela je od 40 strank 8047 fl. posojil pa dala 125 zadružnikom 12555 fl. Izplačala je hranilnih vlog 806 fl. in šteje sedaj vseh danih posojil vкуп 17021 fl. — Nasprotniki so utihnili in pridobil si je mladi zavod v kratkem času svojega obstanka vsestransko zaupanje. Živela slovenska reč! — Dragi Slovenci Bistriškega okraja: ne nosite denarja krutim sovražnikom svojim, pa tudi ne iščite v sili pri njih pomoči, marveč podpirajte domače zavode! Otresimo se ptujega jarma in postavimo se na lastne noge!

Iz Št. Jurja pri južni žel. (Ogenj. — Požarna bramba.) Velik požar je bil v ponedeljek, 27. p. m. pri Gorjupu v Vrbenem. Večer je bilo in vreme tiho; kmetje zvečinoma pri večerji, kar nas izžene iz hiš strašni krik: ogenj! Pomagali smo, kar se je dalo; žal, da naše požarne brambe ni bilo toliko časa blizu. Bog zna, kaj so delali tako dolgo, ali so mislili, da je zadosti, če pojdejo zidovje gasit? To ni lepo za Šentjurske „feuerwerkerje“, vendar pa jim ne zamerimo, saj že bolj ko dve leti niso nobene vaje, ali kakor oni pravijo „übunge“ imeli, kako bi torej kdo kaj vedeti mogel? — Če drugo izpustimo, naj nam g. dopisnik ne jemlje za zlo! Mi poznamo dosehal Šentjurčane le za poštenjake, narodnjake in si torej ne moremo misliti, da vleče njih požarna straža jarem nemškutarstva; tudi to, da je prišla le pozno